

[Hjortlund Christensen]

nu har vi fiskeriet. Alle kommer, og blot man stiller krav, så giver det bonus. Der burde hurtigst muligt gennemføres den praksis, at tilskud til selvstændige erhvervsdrivende er totalt udelukket. Så vidste man, hvad man havde at rette sig efter, og så undgik man sikkert de for vort demokrati så kedelige tilstande, som vi har været vidne til her for kort tid siden, og som fiskeriet og landbruget, og hvem der ellers bruger det, jo slet ikke ønsker. Det burde også være grundlovsstridigt at bruge skatteborgernes penge til erhvervsstilskud. Det er en anden synsvinkel at se det fra.

I øvrigt gælder de samme bemærkninger over for lovforslag nr. L 248 om rentetilskud til erhvervsfiskeriet. Når der ydes tilskud til erhverv, forværrer man blot situationen. Gennem årene har man ydet tilskud til fiskeriet under forskellige former, og med dette lovforslag forstærker man blot vanskelighederne. Man udskyder dem, og problemet er så, hvilke subsidier der skal til næste gang, man kommer og spærrer vores indsejlinger.

Det at være selvstændig må koste sin pris, og det gælder også for fiskerne. Samfundet kan ikke bære en sådan politik. Vi må konstatere det, hver gang finansministeren skal ud og låne 5-10 mia kr. Det sker jo jævnligt. Den siksakkurs, vi kører, er også uholdbar for erhvervslivet. Retsforbundet kræver en lovgivning på det afskrivningsmæssige område og en erhvervsstruktur, så erhvervene ved, hvad de har at rette sig efter, og kan budgettere i forhold til den lovgivning, der er. Når man laver ekstraordinære afskrivningsmuligheder ét år og lader dem forsvinde det næste år, hvordan skal virksomheden så kunne prioritere sin fremtid? Det er også fiskernes problem.

Jeg vil gerne pointere meget stærkt, at den selvstændighed, vi efterlyser i retsforbundet, er netop den selvstændighed, som ingen kender bedre end dem, der indgår på betingelserne og ønsker at være selvstændige. Vi har jo set det i 1960'erne, hvor husmændene ikke knyede, dengang de skulle gå fra deres erhverv. De mindre købmænd var der ingen der kom og hjalp. Vi kunne også nævne de mindre industrivirksomheder. Det er simpelt hen en forståelse for, hvad det er at være selvstændig. Det system gør man her vold på med denne lovgivning – også de to lovfor-

slag, vi behandler i dag – og det tror jeg ikke samfundet kan bære.

Med de ord står det vel helt klart, at retsforbundet ikke kan støtte de to lovforslag.

Kurt Hansen (VS):

Disse to lovforslag er alene et udtryk for den eftergivenhed, som regeringen har lagt for dagen i forbindelse med fiskernes krav om enten at få ret til at fiske eller også som mindstemål få nogle økonomiske kompensationer for, at de ikke kan få lov til at fiske uhemmet. Vi mener, det er et klart og tydeligt billede, der tegner sig i denne sag. Forholdet er det, at når småborgerskabet aktionerer – og det uanset hvilke aktionsformer der bliver taget i brug – ja, så ligger regeringen og store dele af folketinget på maven for dette småborgerskab, anerkender dets problemer som reelle problemer, som man kan gå ind og løse via nogle erhvervs-mæssige tilskudsordninger. Det kan man naturligvis ikke gøre. Men når det er lønarbejderne, der står i en tilsvarende situation, hvor de føler sig presset på brødet, ja, så er det, man på alle mulige forskellige måder forsøger at gribe ind, enten via statsmagten med politi og hunde, eller også slæber man dem i arbejdsretten og giver dem kæmpebøder. Man efterkommer altså i enhver henseende de privatøkonomiske interesser, som er forbundet med en bestemt konflikt.

Det, regeringen ikke gør, men som den i stedet burde gøre, er at forsøge at placere fiskernes problemer i en samfundsmæssig sammenhæng, sætte dem ind i en samfundsmæssig analyse. Hvad er det for nogle mekanismer, der gør, at fiskerne står i den situation, som de faktisk står i nu? Ja, det er naturligvis den liberalistiske kamp, der er foregået om fiskene, den overfiskning, der er sket, den ødelæggelse af naturgrundlaget, som er i gang med at ske. Det, der i realiteten sker her, er, at produktivkræfterne, dvs. fiskerne, deres både, deres måde at bruge teknikken til at fange fisk på, og så produktionsforholdene, herunder naturgrundlaget, er kommet i en skærende modsætning til hinanden, og det kan ikke løses via nogle tilskud af en eller anden art, som givetvis vil blive kapitaliseret. I den aktuelle situation kan vi nok blive enige om – det går jeg da ud fra jeg kan blive enig med fiskeriministeren om – at det